

Sygn. akt I ACz 1938/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Teresa Rak

SSA Jerzy Bess

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko T. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 sierpnia 2015 roku, sygn. akt I C 148/15

postanawia:

***uchylić zaskarżone postanowienie.***

SSA Teresa Rak SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess

Sygn. akt I ACz 1938/15

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił zażalenie powódki A. S. na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Krakowie z dnia 30 marca 2015 r. o zwrocie pisma procesowego powódki z dnia 10 stycznia 2015 r.

W uzasadnieniu wskazano, że zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. gdyż przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, w tym art. 394 § 1 k.p.c. nie wprowadziły możliwości zaskarżenia zarządzenia wydanego w omawianym trybie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka.

***Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:***

Zażalenie powódki odniosło ten skutek, że doprowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu zażalenia na zarządzenie o zwrocie pisma procesowego powódki dnia 10 stycznia 2015 r.

Przede wszystkim wskazać należy, na co zwracał już w sprawie tut. Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACz 9/14, że powódka ma problemy z jednoznacznym formułowaniem pism procesowych

i ze zrozumieniem kierowanej do niej korespondencji. Okoliczność ta ma znaczenie w świetle zgłoszonego i nierozpoznanego jeszcze wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i zwolnienie od kosztów sądowych. Również w wydanym w niniejszej sprawie zarządzeniu z dnia 30 marca 2015 r. Przewodniczący zauważył, że pismo powódki stanowiące odpowiedź na wezwanie sądu w istocie stanowi zbiór niespójnych dywagacji. Niewątpliwa i oczywista nieporadność powódki, przejawiająca się w niniejszej sprawie w szczególności w kierowaniu do Sądu pism procesowych, których charakter prawny jest niejednoznaczny wobec niezrozumiałej treści tych pism, uniemożliwia Sądowi odczytanie rzeczywistych intencji procesowych powódki, będącej nota bene dysponentką procesu. Powyższe nie może zatem stanowić dla Sądu wystarczającej podstawy do podjęcia decyzji procesowych dotyczących zwrotu pism, bez wyjaśnienia ich istoty oraz charakteru prawnego, gdyż w istocie taka postawa uniemożliwia powódce realizację prawa do sądu jedynie ze względu na jej nieporadność. Wskazać przy tym należy, że nieporadność strony postępowania jest jedną z przesłanek przyznania profesjonalnego pełnomocnika z urzędu. Nie jest przy tym wykluczone, że nieporadność jest tak daleka, że objawia się również w niemożności udzielenia wyczerpującej odpowiedzi na wezwanie Sądu do podania szczegółowych informacji o swojej sytuacji materialnej w wykonaniu wezwania sądu o uzupełnienie braków wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Mając powyższe rozważania na uwadze, należy zauważyć, że kwestionowanym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie na zarządzenie z dnia 30 marca 2015 r. uznając że jest ono niedopuszczalne, gdyż można skarżyć jedynie zarządzenie o zwrocie pozwu, a z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Tymczasem zdaniem Sądu Apelacyjnego okoliczności sprawy nie dają podstaw do jednoznacznego uznania, że pismo powódki z dnia 10 kwietnia 2015 r. nie stanowiło w istocie nowego pozwu, zwłaszcza, że w piśmie tym wskazuje strony pozwane, określa, że domaga się odszkodowania oraz zadośćuczynienia. W takim wypadku ewentualny zwrot pozwu podlegałby zaskarżeniu zażaleniem. Nie jest również wykluczone, że pismo powódki z dnia 10 stycznia 2015 r. stanowi zażalenie, zwłaszcza, że w tytule tego pisma powódka podała, że pismo to stanowi odpowiedź na postanowienie z dnia 5 listopada 2015 r. wydane w sprawie I C 1417/14. Pismo to może mieć również jeszcze inny charakter. W sytuacji, gdyż nie został wyjaśniony charakter pisma z dnia 10 stycznia 2015 r., nie jest możliwe jednoznacznie przesądzenie, że zażalenie na zwrot tego pisma jest niedopuszczalne w świetle przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Ocena istoty pisma powódki z dnia 10 stycznia 2015 r. powinna być przedmiotem wyjaśnienia przez Sąd I instancji, jednak dopiero po uprzednim rozważeniu przez Sąd nierozpoznanych jeszcze wniosków powódki o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i zwolnienie od kosztów sądowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA Teresa Rak SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess